

SOLRENNING.

INNHold:	1. Om "Solrenning"	s. 1.
	2. Sjølkritikk fra DS	s. 2.
	3. 1.mai-arbeidet - hovedoppgaven	s. 3a.
	4. Ungdomslederprinsippet	s. 6.
	Instruks	s. 6.
	Noen kommentarer	s. 9.
	5. Innlegg om politikken 8.mars fra arbeiderkvinne	s. 11.
	6. Svar til arbeiderkvinne2	s. 13.

44-10977

SOL RENNING

1. 1.	1. On "Sol-Rennung"	1. 1.
2. 2.	2. Sol-Rennung für die	2. 2.
3. 3.	3. Sol-Rennung - Beschreibung	3. 3.
4. 4.	4. Sol-Rennung - Beschreibung	4. 4.
5. 5.	5. Sol-Rennung - Beschreibung	5. 5.
6. 6.	6. Sol-Rennung - Beschreibung	6. 6.
7. 7.	7. Sol-Rennung - Beschreibung	7. 7.
8. 8.	8. Sol-Rennung - Beschreibung	8. 8.
9. 9.	9. Sol-Rennung - Beschreibung	9. 9.
10. 10.	10. Sol-Rennung - Beschreibung	10. 10.

OM SOLRENNING.

Vi har vært inne i en lengre periode med kamp mot det alvorlige høyreavviket i partiet. I form av programdiskusjoner foran partiets 3.LM og viktige linjekamper har høyre-avviket blitt drevet tilbake. Samtidig står det mye igjen å korrigere. Kampen mot høyreavviket vil også prege partiet i denne årsplan-perioden. Det gjelder heving av skoleringsnivået i hele partiet. Det gjelder å fortsette kampen mot avviket på områder der høyre har forskanset seg, mot arbeideraristokratisk innflytelse på den faglige politik en, og mot revisjonisme og sekterisme i kvinne- og ungdomsarbeidet.

I denne situasjonen må vi legge stor vekt på å utvikle det indre politiske livet i partiet. Internbladene må følgelig gjenspeile og drive på linjekampene i partiet. Det gjelder TF, som i stor grad har spilt en slik rolle. Og det gjelder Solrenning som ikke har spilt en slik rolle, i og med at bladet etter sommeren ikke har kommet ut i det hele tatt.

Nettopp i denne situasjonen kan vi slå fast at det har vært et skadelig forsvinningsnummer.

Sjøl om det i denne perioden har vært både beretningsdiskusjoner og en del andre utkjør fra DS, kan dette ikke erstatte et regelmessig internblad som kanal for partidiskusjoner.

DS må gjøre sjølkritikk for at arbeidet med Solrenning har blitt neglisjert. Dette viser at DS ikke har skjont at kampen mot høyre krever mer og ikke mindre partidiskusjon, også i skriftlig form. DS har uten grunn og etter egen prioritering nedlagt et organ som skal være partimedlemmenes redskap i den indre politiske og ideologiske kampen, en kanal for linjediskusjon, forslag og kritikk. Kritikken som har kommet på DS for dette er helt riktig! Medlemmene må være på vakt mot at DS lar arbeidet med Solrenning skli i tida fremover.

Medlemmene må kreve at planen med et regelmessig Solrenning følges opp.

Planen er at dette nummeret skal følges av 3 numre til i vår: nr. 2 i april, nr. 3 i mai og nr. 4 i juni.

Frister for innlegg er 10. i hver mnd.

En siste sak: Solrenning må ikke bli bare et forum for utkjør fra DS. Medlemmene og avdelingene må ta bladet i bruk. Dette er en oppfordring til ikke å la innsending av innlegg bare følge den enkelte kamerats lyst og initiativ, men til avdelingene om å sikre at viktige diskusjoner, motsigelser, forslag og kritikk på møtene følges av at den og den får ansvar for å skrive inn. Og det må kontrolleres, sjølsagt.

Særlig interessert i nå:

Fagling politikk, arbeider-aristokratiet og 1.-mai linjen.

- GJENREIS SOLRENNING SOM REDSKAP I PARIDISKUSJONENE!
- BRUK SOLRENNING SOM VÅPEN I KAMPEN MOT HØYREAVVIKET!

DS.

SJØLKRIKTIKK FRA DS.

-DS vil med dette legge fram en sjølkritikk overfor fylkespartiets medlemmer for byråkrati og sømmer m.h.t. å svare på kritikk. Den gjelder både det gamle og det nye DS, og ble delvis fremlagt på Årsmøtet.

De nye vedtektene sier om dette: "Ledende organger skal bekjempe byråkrati og pamevesen. De skal stadig merke seg hva massene i og utafor partiet mener og oppmuntre medlemmene til å overvåke de ledende organers arbeid. Alle medlemmer, grunnorganisasjoner og styrever har rett til å kritisere partiets organer og ledende medlemmer på alle plan og legge fram forslag for høyere organ. Alle ledende organer har plikt til å svare på forslag, henvendelse og kritikk fra medlemmene, grunnorganisasjoner og andre organer i partiet. Det er strengt forbudt å prøve å hindre at forslag og henvendelser kommer fram til sentralkomiteen og andre ledende organer, å undertrykke kritikk og hevne seg på de som kommer med kritikk". (Den nye partiboka, side 175 og 176. Understrekingene er våre).

Vedtektene har uhyre skarpe og klare linjer på dette punktet. De vender seg skarpt mot alle tendenser til pamevesen og byråkrati som bryter med den demokratiske sentralismen og sløver våpnet med kritikk og sjølkrtiikk.

DS har gjort store feil her: Kritikk fra avdelinger og medlemmer har blitt liggende i måneder og uker før den har blitt besvart. Dette er stikk i strid med den linja og de krava vedtektene slår fast.

Særlig det forrige DS hadde store feil her. Derfor ble det lagt fram en sjølkritikk på Årsmøtet fra DS på holdninga til kritikken fra avdelinger og medlemmer. Uten at vi kan si at DS hindra kritikken i å komme fram eller ga blaffen i kritikken, så

hadde det i praksis blitt en stil med å plassere kritikken i en bunke saker som skulle tas når det ble tid. Dette gjaldt ikke all kritikk, men mye. Dette viste at det forrige DS ikke så de prinsipielle sidene ved kritikken og sjølkritikken, ved kritikk, forslag og kontroll nedenfra, men plasserte kritikken inn på den lange listen over oppgaver. Dermed ble det byråkrati og sommel, i praksis en undertrykking av kritikken og en undergraving av den retten og plikten medlemmer og grunnorganisasjoner har til å overvåke og kritisere ledende organer, og deres plikt til å svare. I tråd med sjølkritikken og for å bøte på dette, ble delegatene pålagt å komme med avdelingenes og egen kritikk, på Årsmøtet.

Det nyvalgte DS har siden systematisert denne kritikken, laget svar på den og hatt diskusjoner på de linjene som vedtektene legger opp for kritikk-sjølkritikk for ledende organer. Diskusjonen har gjort det klarere for oss hvilke ressurser det ligger i at kritikk og forslag nedenfra raskt tas opp. Det gir ideer, retter opp feil, skjerper kontrollen med ledelsen, styrker partidemokratiet og tilliten til ledelsen mot kritisisme og evtl. fraksjonisme. Det styrker hele partiets ansvar for linja og for iverksettinga av linjene, det styrker partiets karakter av parti av ledere. Diskusjonen har også vist farene ved å ta lett på kritikken: byråkrati og pampevesen, en ledelse som skiller seg fra medlemmene.

Gjennom denne diskusjonen og oppsummeringen av feila til, særlig det forrige DS har vi et bra utgangspunkt for å korrigere denne sida ved DS sitt arbeid. Men det er bare et utgangspunkt.

For fremdeles somles det med å svare på kritikk, fremdeles er der en tendens til å se denne oppgaven som en blant mange. Derfor må medlemmene både studere og ta i bruk vedtektene, bruke retten og plikten til å kritisere DS, komme med forslag henvedelser til DS - og kritisere skarpt om de ikke får svar raskt! Styrk den demokratiske sentralismen - gjør aktivt bruk av kritikken og sjølkritikken på alle plan i partiet!

1. ARBEIDET ER HOVEDOPPGAVEN - KAST KREFTENE INN I ARBEIDET - RYDD VEKK
FEIL OG MOBILISER BREIE MASSER.

Kamater, mobilisering til Faglig 1. mai front-toget er nå hovedopp-
gaven for partiet.

Situasjonen i klassekampen sier oss at det skulle være store mulig-
heter til å mobilisere svært mange til FFF-togene og arrangemantene
**i år. Kameratene kan forvisse seg om det ved å oppsummere de kampene
som har vært siste året. I TF des. 76 er der en sann oppsummering som**
vi kan fylle ut med lokale kamper. Stikkord fra Hordaland og Bergen
er Zinken, Stord verft, daghejskampen, abortkampen og mobiliseringen
8. mars, Tsjekko- og Chile-demonstrasjonene og Entebbe-aksjonene,
brannfolkene sin aksjon, striken blant de ansatte på et reisebyrå,
aksjonen på Ifa malingfabrikk, kampen på Sproveien og Sandviken-aksjonen.
Dette kan fylles ut med flere lokale kamper.

Altså muligheten til brei mobilisering er tilstede i større grad enn
tidligere.

Når situasjonen er sånn, da avhenger veldig mye av oss kamerater, av
din og min innsats, av partiets evne til å gå i spissen for å mobili-
sere alle krefter til demonstrasjonen ut fra egne krav og ut fra alle
sider ved hovedgrunnlaget for FFF.

Jeg tror det er viktig å sette fingeren på en del saker som vi må ta
grep om for å kunne gå i spissen.

1. Hovedoppgaven fordrer at vi kaster de kreftene partiet har inn i
kampen. Det betyr for det første at de som ikke er i full gang med
FFF-arbeidet nå, må ta umiddelbare og kraftige tiltak for å drive
igang arbeidet. Dere er seint ute kamerater og hver dag som går betyr
færre muligheter til å lede an i mobiliseringen og mindre tid til å
mobilisere breitt. Dette gjelder og for de som har startet komite
formelt men hvor det ikke er noe kraft og saft i arbeidet.

Det betyr for det andre at ledende, drivende kamerater skal settes
av til FFF-arbeidet. I fjor satte flere avdelinger mindre ledende
kamerater på å drive opp dette arbeidet og det ble en kraftig bremse
på utviklingen. Vi må sikre at vi ikke gjør samme feilen i år.

Det betyr for det tredje at alle kamerater skal gjøbbe aktivt i masse-
mobiliseringen til FFF fra nå av, der det ikke allerede er slik. Vi
må sikre dette og kontrollere det j evnlig. Vi må drive skarp kritikk
og sjølkritikk overfor kamerater som saboterer FFF-arbeidet.

2. Hovedoppgaven fordrer videre at vi setter oss nøye inn i partiet
sin linje og at vi tar oppgjør med feilen i fjor på en bevisst måte.
Det betyr for det første at alle skal studere nøye og ofte a) leder

"1.mai 1977 ---"

II i TF des. 76 "~~Taxstixfxxxxxxx~~ ---", b) leder i TF mars 77 "Ta et fast grep---". Nøy studium og bruk av disse artiklene er en viktig forutsetning for å kunne nedkjempe feilene våre. Uten et slikt studium vil du uten tvil komme til å gjøre mange feil som du ellers kunne unngått. Ta derfor straks frem artiklene og les nøye gjennom dem.

Det betyr for det andre at vi skal bruke Masselinjeheftet i arbeidet med å styrke mobiliseringen. Vi skal ikke hoppe bukk over de grunnleggende marxist-leninistiske prinsippene for massearbeid og legge oss åpen for disse feilene med vitende og vilje. Derfor er dette studiet også en forutsetning for at vi kan mobilisere breit.

3. I TF er de viktigste avvikene våre behandlet grundig, men vi har og noen andre avvik som ikke tas så nøye opp i TF. De skal vi behandle her.

Under diskusjon om hovedparolene har mange motsigelser komt frem.

Noen eksempler: En kamerat har sagt at parolen: "Kamp mot all imperialism, ~~xxxxx~~ kolonialisme og sionisme" er en parole som bør ut av grunnlaget. Den er for teoretisk og abstrakt osv. En skrivebordskonstuksjon. Denne kameraten har ikke tatt utgangspunkt i massekampen når han har vurdert parolen. Den er nemlig vedtatt av FAF og en av deres viktigste paroler.

Dessuten har flere kamerater stilt forslag om nye hovedparoler inn i grunnlaget som hovedparoler. Det gjelder paroler på palestinaaraberne, ungdommen, boligspørsmål for å ta de viktigste. Dett avslører manglende forståelse for hva som må til for at en parole skal bli hovedparole.

Hovedparolene settes opp ut fra nivået i massekampen på disse parolene. De skal knytte an til massekampen som det står i TF. Sammenlign nivået i massebevegelsen på det sørlige Afrika og palestina-araberne så ser du hva som skal være hovedparole. Sammenlign nivået i kvinnekampen og ungdomskampen. Å sette seg ned å tenke ut paroler uten å regne med massebevegelsen bak dem, er et viktig avvik som går igjen på alle felter også lokalt. Vi må avsløre dette og gå ut og undersøke i massene for vi lager paroler.

4. Et særskilt varsko til de faglige kameratene. I viktige faglige områder var det feil som virkelig hindret FFF-arbeidet i fjor. Vi forsto ikke hvor viktig det er å stille lokale konkrete paroler og å gå ut og diskutere med folk for å finne parolene og mobilisere på dem. Istedenfor ble det noen steder lage skrivebordsparoler som liksom i seg sjøl skulle løse alle problemer med mobiliseringen. De stedene som virkelig mobiliserte til toget. Undersøkte blant massene stilte paroler ut fra det. Det er nemlig ikke sånn som arbeideraristokratene

sier, at folk ikke har krav de vil sloss for osv. Det er heller ikke sånn at noen paroler kan være noe sesam-sesam i mobiliseringen. Hvis vi stiller paroler ut fra massenes behov og interesser vil vi steds komme i kamp med arbeideraristokratiet. Frykt for denne kampen virker drepande på drivet i mobiliseringen.

De faglige kameratene skal og kjempe mot tendensen til å bli oppslukt av boligarbeid. Du skal vite hvor din viktigste mobiliseringsplass er og det skal kontrolleres at ingen trekkes seg unna den.

Tilslutt, kamerater, et varsko til de som fremdeles sitter på ræven og ikke er i full gang med arbeidet. Hvordan skal vi klare å øke den viktigste seksjonen i FFF hvis dere ikke tar drastiske tiltak for å trappe opp innsatsen.

5. Hva skal være de taktiske hovedsakene i FFF. Det er massekampen som bestemmer det. Hvor går det skarpeste skillet mellom FFF og andre tog i massene. Det er særlig på to spørsmål. For det første går det på skillet ~~til massene~~ som de store strikekampene har satt. Dette må vi stadig hamre på. For det andre går det på det skillet som ~~mot~~ Sovjets press mot den norske nasjonen har satt. Det er en brei motstand i folket mot Sovjets press samtidig som reformistene og revisjonistene saboterer denne motstanden. Dette er de to ~~hovedsakene~~ områdene der vi må sette inn vårt hovedkjør i taktikken.

6. Forholdet til SV. Ifjor hadde vi et kraftig avvik her som er godt beskrevet i TF. I år må ~~vi kjempe for at alle komiteer~~ skal ta særskilte tiltak overfor SV og SV-sympatisører. Vi skal skille skarpt mellom ledelse og medlemmer/symper og jobbe ut fra retningslinjene i TF. All erfaring viser at vi lett kommer på bakbeina i mobiliseringen hvis vi ikke har et tak på den konkrete taktikken overfor SV. Deres kjør kan da slå inn blant mange som vi ellers kan mobilisere til det eneste toget som står for en rett politikk, som ikke er partitog og som virkelig oppsummerer hele massekampen i seg.

7. Til slutt skal vi ta et strålende eksempel fra mobiliseringen til 8.mars-toget som bør stå som et forbilde for oss alle. På Dragefjellet skole får guttene ha gym i Sentralbadet, mens jentene må klare seg med en dårlig gymsal på skolen. Dette var mange forbanna på. På dette lokale konkrete grunnlaget ~~en~~ gikk en 13 år gammel jente i spissen for å mobilisere 20 jenter til 8.mars-toget. Hvis vi ~~kan~~ kan klare å følge dette eksempelet skal vi nok oppnå målsettingen på 2500 i toget og kanskje mer til.

8. Etter dette eksemplet må vi bare skjerpe opp en sak til. Det må jobbes bevisst for å kutte ned antall møter og lengden på møter.

Ansvarlig for FFF i DS.

INSTRUKS OM UNGDOMSLEDERPRINSIPPET:

Lenin var alltid opptatt av å trekke unge arbeidere, bønder og intellektuelle med i kampen for å styrte tsarismen, gjennomføre den sosialistiske revolusjonen og oprette proletariatets diktatur og Lenin sa at: "enhver revolusjon må ha ungdommen med seg!" Han propaganderte nødvendigheten av at "sosialdemokratene må rekruttere stadig flere og stadig dristigere blant ungdommen uten å være redd dem".

Vi tror at partiet har mangla denne klare forståelsen for ungdommens strategiske betydning. Vi trur at partiets manglende grep om RU har klare ideologiske røtter. Kameratene bør studere klassikerne og se sin egen praksis i forhold til den riktige linja de trekker opp.

Det er en stor svakhet ved denne instruksen at det oppdraget vi nå sender ut, at spørsmålet om ungdommens betydning ikke er skikkelig behandla ideologisk. TF for november vil inneholde en sånn artikkel. Ungdomskonferansen/møtene bør ikke avholdes før kameratene får anledning til å studere denne artikkelen.

Bakgrunnen for at partiet sender u-lederen inn i RU er først og fremst at vi ønsker et stort RU. Følgelig blir masserekutteringa, det å rettleie i rekrutteringskampanje, den absolutt viktigste oppgaven for partiets ungdomsledere.

DIREKTIV:

- + Alle partiavdelinger skal raskest mulig sette av en kamerat som ungdomsleder i RU. Kameraten bør være i arbeid før jul.
- + Kameraten blir partiets ansvarlige i RU-laget. Kameraten må derfor ha erfaring i politisk ledelse, være en erfaren kamerat med noen år på baken med kommunistisk arbeid. Lagets nyeste medlemmer vil ikke klare jobben som u-leder tilfredsstillende. Kameraten kan gjerne være arbeider. Spiller ingen rolle om han/hun ikke er typisk "ungdommelig" i stilen. Kan gjerne være en eldre kamerat.

INSTRUKS:

PRINSIPPER SOM UNGDOMSLEDEREN SKAL FUNGERE ETTER:

- 1) Ungdomsledera er AKP(ml)s u-ledere. Følgelig er de underlagt partiets demokratiske sentralisme, som er overordna RU's demokratiske sentralisme.
- 2) U-ledera skal velges inn i RUs styre. Skal ikke være formann. Skal ikke overta den daglige ledelsen og det politiske ansvaret for RU's arbeid.

- 3) U-ledera skal spille kommisarisk rolle. Hjelpa frem RU-kadere og drive skoleringsarbeid av denne.
- 4) U-ledera skal drive partiarbeid i RU. Slåss for partilinja. Verve KK-abonneneter. Verve partimedlemmer.
- 5) U-ledera skal drive grunnplansarbeid i AKP(m-l).

DE VIKTIGSTE OPPGAVENE FOR U-LEDERA Å GÅ LAUS PÅ

- 1) Den viktigste og overordna oppgaven er å gå i spissen for kampen for å gjøre RU til en masseorganisasjon.
- 2) Styrke partiets ledelse i forhold til RU. Sikre at Ru jobber sammen med og støtter opp partiet på de viktigste oppgavene som partiet jobber med. Et viktig avvik i RU består i å drive med helt andre ting enn det partiet oppfatter som viktig.
- 3) Gå i spissen for kampen mot høyreavviket. Denne kampen vil gjennomsyre RUs arbeid på alle områder.
- 4) Gå i spissen for å rette RU inn på arbeiderklassen og arbeiderungdommen.

DS bør planlegge en konferanse for U-ledere i sitt distrikt før jul. Konferansen bør legges slik at TF artikkelen bl.a. kan brukes som studiemateriale.

LANSERING AV UNGDOMSLEDERA I RU

Gjennom sin ledelse blir alle DS i RU gjort oppmerksom på u-ledera. Ellers overlater vi til hver enkelt avdeling av partiet hvordan de vil lansere kameraten i sin RU avdeling.

NOEN PROBLEMSTILLINGER OG UTFYLLINGER TIL DENNE INSTRUKSEN

Først litt til oppgavene. Høyreavviket kommer til å prege RUs arbeid på alle områder. Linjene må stilles skarpt mot hverandre.

RU-ledelsen har følgende plan i høst for denne kampen:

Første møte blir: Avviket i forhold til partiet.

2. blir avviket i forhold til arbeiderklassen.

3. blir Imperialismen og splittelsen i sosialismen. Marxisme mot revisjonisme.

4. blir oppsummeringsmøte så langt. Hva må gjøres? Stille studier langt framme.

Over jul går en laus på ny beretning, endring av programmer osv. Som kameratene skjønner står en foran harde og omfattende kamper også i ungdomsforbundet, kamper som i stor grad vil bestemme linja for RU i år framover.

Dette stiller store krav til partiets U-ledere. Det krever at de stiller seg i spissen for å reise hard og åpen kamp mellom de to linjene.

Det peker også på nødvendigheten av at kameratene kommer i arbeid forttest mulig.

Det å ha en stor ungdomsorganisasjon er strategisk meget viktig for partiet. Det gir oss mulighet til å komme ut med kommunistiske ideer til titusener av kampvillige ungdommer, og det gir oss mulighet til å gripe ledelsen i den kampen de fører og gi den en skikkelig retning. Det betyr også mye for rekrutteringa og styrkinga av partiet.

Som nevnt under instruksen bli masserekruttering til RU den absolutt viktigste oppgaven ofr U-ledera å ta et grep om.

Dette er ingen enkel oppgave. RU har foreløpig ingen god og

enhetling oppsummering av hvorfor RU ikke har lyktes i særlig grad med en virkelig stor og omfattende rekruttering til RU.

Følgelig må u-ledera vie spesiell oppmerksomhet til hvordan høyreavviket har kommet til uttrykk spesielt når det gjelder rekruttering. Rekruttering er en spesiell oppgave for seg, sjøl om hele diskusjonen om linja sjølsagt er av grunnleggende betydning også for rekrutteringsarbeidet. Det står allerede en motsigelse i RU i dag om det er linja, mangler ved den som har vært hovedårsaken til lav rekruttering, eller om det er manglende kampstil, utilstrekkelige metoder osv.

Vi som har diskutert dette dokumentet har en del synspunkter som får stå for vår egen regning når det gjelder RUs mangler i rekrutteringsarbeidet.

"Miljølinja" slik den blei kjørt fram og praktisert i RU var etter vår mening ei linje for å skjære over kontakten med ungdomsmassene ved å legge vekt på "røde" miljøer. Samtidig slutta en å føre kamp for ungdomsmassenes interesser. Innebygd i denne linja lå også en vulgarisering av masselinja som gikk ut på at vi skulle bli en av massene. Vi skulle leve akkurat som massene. Vi skulle ikke gå i spissen for å få massene til å slåss for egne interesser. Ei anna linje som også har vært mye framme, har sagt at vi egentlig ikke er interessert i å rekruttere nye medlemmer til vårt lag p.g.a. det skaper så mye problemer i "administrering".

Ei tredje linje som har prega rekrutteringsarbeidet, om enn ikke så sterkt som i partiet, er at rekruttering er en sak som kommer som et produkt av alt annet arbeid vi driver.

NOEN KOMMENTARER TIL PRINSIPPENE U-LEDERA SKAL JOBBE ETTER.

U-ledera er underlagt partiets demokretiske sentralisme som er overordna RUs demokratiske sentralisme. Det betyr at kameratene skal slåss for å få oppslutning om partiets linje også der hvor det er motsigelser mellom partiet og RU. Kan gjelde spørsmål som markering 17 mai, 21 aug. osv.

Kameratene skal da sjølsagt slåss for å vinne oppslutning om partilinja i RU, men som enkeltperson har han ingen rett til å pålegge RU hverken det ene eller det andre. Småkonger kan fort gjøre mye skade. Motsigelser skal tas opp mellom parti og RU-styret på stedet. Partistyret har da rett til å pålegge RU å gjennomføre oppgaver. Hvis motsigelsene ikke løses, må de ankes til høyere organer. Det blir en viktig oppgave for u-ledera å slåss for at RU på en mye bedre måte enn nå slåss sammen med partiet og støtter partiet på de viktigste oppgavene.

Samtidig skal kameratene være klar over at RU ikke skal bli noen nøyaktig kopi av partiet, en plagiatorganisasjon. Dimitrov advarete mot dette med utgangspunkt i de kommunistiske partienes linje for ungdomsarbeidet i 30 åra. Et eksempel. Streikestøttearbeid med spesiell vekt på bøndenes kamp, er i dag den viktigste eksterne oppgaven både til partiet og RU. En viktig del av denne bevegelsen er kampen mot politiske oppsigelser og mot suspensjoner av kommunister fra fagforeninger. En kamerat er kasta ut fra yrkes-skolen i Bergen på politisk grunnlag. I en sånn situasjon er det helt riktig at RU legger stor vekt på nettopp denne saken innafor det spekteret av kamper som støttebevegelsen må favne om. Det er de som organiserer og fungerer blant ungdommen.

I en sånn situasjon vil det være ytterst skadelig av vår u-leder å si : Bøndene er det viktigste. Drit i yrkesskoleeleven. Basta! Sånt er firkanta og dogmatisk og vil skape mye motsigelser og svekke tilliten til partiet i RU.

Ungdomsledera skal drive grunnplansarbeid i partiet. Vi mener den største faren nå ligger i at ungdomsledera blir "sugd opp" i RU, at de bare blir framskreden RU kader og ikke blir partiets u-ledere. Partiet har også før sendt mange bra kadre inn i RU som oftest er blitt valgt inn til formenn o.l., uten at det på noen måte har løst partiets oppgave med å lede RU.

En av grunnene til dette trur vi ligger i at folka har sett det som en oppgave å lede ved sjøl å gå i spissen for arbeidet på alle områder. De har deltatt i alle RUs aktiviteter og på den

10 112
måten etter hvert mista nødvendig kontakt med partiets arbeid,
prioriteringer, diskusjoner med styrer osv.

Det er to forskjellige linjer for hvordan u-ledera skal leie RU
En linje som går ut på kommisarisk ledelse, lede på de bakre
linjene.

En annen linje går ut på å lede gjennom sitt personlige
eksempel ved sjøl å gå i spissen for RUs arbeid på alle områder.
Selge mange Røde Garde osv.

Vi mener at det bare er linja med kommisarisk ledelse som tilfreds-
stiller de behova partiet har når det gjelder ledelsen av RU i dag.
Instruksjonen sier at kameraten skal velges inn i RU-styret, men ikke
som formann. Fordelen med at kameraten velges inn i styret ligger
i å sikre at det bare blir et senter i RU. Det sikrer og medlemmenes
rett til å legge fram motsigelser de kan ha til kameraten eller
på partiets linje med ungdomsledere. Viktig å få alle motsigelser
fram i lufta slik at vi kan diskutere oss fram til en enhetlig
linje med RU-kameratene.

Grunnen til at kameraten ikke bør bli formann er at vi ikke ønsker
å overta ansvaret og ledelsen av RU fra dag til dag. Hensynet til
kaderfostring og kameratens komissar-rolle, taler også mot en
slik løsning.

Merknad fra DS/Hordaland.

DS sender ut denne instruksjonen på ny fordi det er en stående instruks
som gjelder fremdeles, men som ikke blir satt ut i livet.

Beretningen til partiets annet landsmøte påviser at det er store
avvik i arbeidet med ungdommen. SK har i vårplanen, som tidligere,
slått fast at dette er et viktig område å jobbe opp.

Avdelingene må ta tiltak for å sette instruksjonen ut i livet.

DS/AU

TIL SOLRENNING EVT. ANDRE HØVELEGE FORA.

Eg har just vore med på ein diskusjon om KF sitt 8. mars-opplegg, og lyt vedkjenne meg store vanskar med å forsvare det. Kan nokon hjelpe meg?

1. For det fyrste tykkjer eg no det er ein grov feil av landsstyret i KF å vedta ein slik plattform over hovudet på medlemene. Dette er det vel ikkje vi som kan gjere noko for, men i den grad vi har noko å sei for rette liner i KF, bør vi kritisere ein slik framgangsmåte, etter mitt syn.

Det rette ville vera å sende ut eit framlegg til diskusjon i gruppene og vedta ein plattform etter oppsummeringa av denne diskusjonen. Tida skulle strekke til dersom ein starta litt tidlegare og så på dette som ein viktig mobiliseringsfaktor for heile front n.

Ein har lenge nok snakka om kor viktig frontdemokratiet er, og særleg at det har mangla på det i KF.

2. Erfaring syner også at mange hovud tenkjer betre enn få (avdi dei til saman har fleire erfaringer) og dette parolegrunnlaget syner det klårt: "Når utgangspunktet er som galest, blir resultatet originalest".

Særleg har eg hengt meg opp i den 6. parola som skal vere såkalla fagleg parole: "6 mnd. svangerskapspermisjon med full lønn".

Tykkjer nokon at dette er BLINK når det gjeld å mobilisere massar av arbeidarkvinner til 6.-mars-toget? Eg tykkjer det ligg i utkanten av skyteskiva - ei viktig underparole, men heller ikkje meir! (Og kvifor ikkje lenger enn 6 mndr. når ein no fyrst skulle kreve noko som stetta tronga før og etter ein barsel??).

Kva med parolar som:

Nei til nedlegging av kvinnearbeidsplassane!

Kamp mot politiske og usaklege oppseiingar!

Lik løn for likt arbeid!

Arbeid til alle!

(?) Nei til kvinner mot menn i kamp om jobbane!

Det er dette som vil mobilisere arbeiderkvinner som ikkje er gravide!

3. Den "ideologiske kampparola" (nr. 4) er ein allmen og lite slagkraftig parole og kunne vore endra til (t.d.):

Vekk med poroindustri og prostitusjon!

Det ville folk reagere spontant for, medan "salgsvare" parola smakar umiskjenneleg av skrivebord og få hovud i arbeid.

OK med salgsvarer, berre det ikkje er kvinner ... det måtte o i det minste stått "kvinnekroppen", - men då får det attpåtil ein bismak av feminisme og tvi vøre.

4. "Kvinner krev rett til arbeid"(nr.5). er neste frå same skrivebord. Eg tykkjer dette er ei lite mobiliserande , agiterande parole. Retten har vi då (på papiret) - det er dagheims- og arbeidsplassane det skortar på!

Kva skal vi med fleire papir-rettar?

Skulle der kanskje stått "reell rett til arbeid"?

Endå meir forklaring og dikkedering.

Nei- kutt heile parola!

5. Ellers kunne det vore litt av kvart å sei om allmenne "område"-parolar som "Solidaritet med frigjøringsbevegelsene" (Nr. 7). - og "kamp mot all imperialism" (Nr. 8).

Kva for frigjøringsrørsler? MPLA? Bantustans i Anzania? Tjaken veit? Dei får tolke det som dei vil, vi veit no ka vi ska legge i det.

Men det ville vere for vanskeleg å forklare alt dette for massene, så vi tek no noko allment, så får vi heller mobilisere på dei 3-4 første parolene. Og vi kan jo ha nokre underparoler som presisering.

Og kor vert det av Sovjet i hovudparola mot imperialismen?

Underparole det også? Javel, men vi skal danne kommitear på hovud-grunnlaget og dei skal vel ikkje vere nøydd til å tolke hovud-grunnlaget?

Nei, fram for konkrete parolar!

VEKK MED SKRIVEBORDSSPEKULASJONANE!

FRAM FOR MEDLEMSDEMOKRATI OG MASSEMobilisering i OG UTANFOR FRONTANE!!!

Arbeiderkvinne, nett komen med i
KF etter lang pause.

Til pkt. 1:

Landsstyret i KF vedtok hovedparoler for 8.mars etter oppsummeringer av diskusjoner i alle distriktene rundt om kring i landet. De har altså ikke vedtatt noe som helst "over hodet på medlemmene".

Dessverre falt Bergen ut av denne diskusjonsrunden, og kom altså ikke med i det grunnlaget landsstyret oppsummerte fra. Men vi har senere fått full anledning til å diskutere parolegrunnlaget, både på åpent møte og i alle de lokale 8.mars-gruppene.

Du sier at frontdemokratiet har manglet i KF. Når? Hvor? Hvordan? Det er en alvorlig påstand du kommer med, og desto verre er da at du slenger det fram uten engang et forsøk på dokumentasjon.

Fremmer du dette synspunktet blant massene, betyr det direkte angrep på KF i beste revisjoniststil.

KF er en organisasjon som gjennom politiske diskusjoner og organisatorisk oppbygning har sikret et reelt medlemsdemokrati. På denne måten står KF i skarp motsetning til andre kvinneorganisasjoner hvor det foregår politisk taktikkeri på topp-plan, mens medlemmene på grunnplanet har lite eller ingenting å si.

Til pkt. 2:

Du latterlingjør hele parolegrunnlaget til 8-marskomiteen, og det betyr vel også at du er uenig i hele grunnlaget, selv om du bare kommenterer enkelte paroler. Bakgrunnen for latterliggjørelsen er at du tar det som en sjølsagt ting at dette er "skrivebordsarbeid" som "få hoder har tenkt ut".

For det første avspeiler dette (som pkt 1) en total mangel på tillit til ledelsen i KF. For det andre avspeiler det en total mangel på undersøkelser av forholdene. (Og da sier Mao at man bør holde kjeft. Prater men uten å ha gjort konkrete undersøkelser, vil man uvegerlig komme til å prate tull. Så også i ditt innlegg).

Parolen om "g mnd. svangerskapspermisjon med full lønn" er blink når det gjelder å mobilisere masser av arbeiderkvinner til 8-mars-toget. Nettopp det at vi føder barn blir gjort til det største hinderet for vår rett til arbeid. Ser vi på de konkrete forholdene i dag, så oppdager vi at den korte svangerskapspermisjonen kvinner har i dag, fører til at svært mange ser seg nødt til å slutte i jobben. De klarer ikke å kombinere det å føde barn med det å være i den samfunnsmessige produksjon. Vi ser at parolen griper direkte inn i det som rammer kvinnene særegent under kapitalismen. Og nettopp derfor vi akkurat denne parolen samle mange arbeiderkvinner.

,uansett om de er gravide eller ikke. (Sjøl har jeg erfaring fra en typisk kvinnearbeidsplass, konfeksjonsindustri. Det var en kjent sak for alle jentene der (de var unge, 17-20 år) at graviditet og fødsel førte til at svært mange av dem sluttet).

Du nevner paroler som er greie nok. Og du må gjerne foreslå dem i 8.mars-gruppa di. "Lik løn for likt arbeid" er en viktig parole, men hvis vi ønsker å gå etter det som er kjerna i kvinneundertrykkningen, nemlig det at hun nektes deltakelse i den samfunns-messige produksjonen, (hun har ikke rett til arbeid), så er ikke den parolen god nok som hovedparole.

Det samme gjelder parolen "Kamp mot politiske og usaklige oppseiinger". Denne parolen vil heller ikke samle masser av arbeiderkvinner i den nåværende situasjon i klassekampen - rett og slett fordi massene av arbeiderkvinnene ennå ikke har nådd et slikt nivå at de mobiliseres til protester mot slike politiske oppsigelser som foreløpig rammer relativt få.

"Nei til nedlegging av kvinnearbeidsplassene" er nok en parole som går på kvinnes rett til arbeid, sjøl om jeg har lyst til å spørre: Hva med "mannsarbeidsplassene?", og det kan tenkes, hvis det i en by eller bygd skulle legges ned en "kvinnearbeidsplass", og kvinnene der mistet sitt eneste tilbud til arbeid, at en slik parole ville være riktig å stille. (Nå er jo også den faglige parolen om 6 mndrs. svangerskapspermisjon en parole vi i særegne situasjoner kan skifte ut med en annen parole.)

Ellers mener jeg at parolen "Kvinner krever rett til arbeid" rommer det vi krever, når vi vil gå mot nedlegging av kvinnearbeidsplasser. Når du spør hvorfor vi ikke krever lenger enn 6 mndrs svangerskapspermisjon så synes jeg det er tendenser til kverulering og liten vilje til å ville forstå prinsippet bak og innholdet i parolen.

Til pkt. 3:

Parolen "Kamp mot bruk av kvinner som salgsvare" har vært grundig diskutert på alle nivå og er så langt fra noen "skrivebordsarbeid fra få hoder". (.mars komiteen har kommet fram til at denne parolen omfatter både det som du nevner (porno og prostitusjon) - men også all annen ideologisk undertrykking kvinner er offer for: Reklame, kunstige behov som skal gjøre deg til en utstillingsdukke av siste mote, må for utseende og kropp som får de fleste til å føle seg utafor osv.

Det later til at du mener å ha et poeng med setningen "OK med salgsvarer, berre det ikkje er kvinner..."

Er det salgsvarene nå som er blitt den store stygge ulven? Har de ikke salgsvarer i sosialistiske land som Kina og Albania? Er hovedmotsigelsen i Norge mellom salgsvarene og arbeiderklassen? Jeg kunne spørre mange flere spørsmål i samme dur: Poenget er at du også her viser uforholdsmessig større vilje til å kverulere og lage billige poeng enn å forsøke å øke forståelsen din for hvorfor disse parolene er riktige å stille.

Samme stilen går igjen i dine harseleringer om at "... det måtte no i det minste stått "kvinnekroppen", men då får det attpåtil ein bismak av feminisme og tvi være".

At det står kvinner er jo greitt nok - det er jo kvinnene med både kropp og "sjel" som er offer for kvinneundertrykkinga.

Det mener vel du og når du får tenkt deg om. Slik jeg forstår deg, ønsker du å henge ut "de få hoder" fordi de også setter likhetstegn mellom feminisme og "tvi være"!

Åre være alle de som luker ut feminisme fra parolegrunnlaget!

Feminisme tjener overhodet ikke kvinnekampen. Jeg henger meg opp i dette punktet i demagogien din, nettopp fordi det for meg ser ut til at du ønsker mer å slå mot landsstyret i KF (som jeg går ut fra at du referer til når du snakker om "skrivebord og få hovud i arbeid") enn å ta alvorlig og ta opp kampen mot direkte feilaktige linjer i kvinnekampen som f.eks. feminismen er.

Til punkt 4.

Du sier at parola "Kvinner krever rett til arbeid" også er en "skrivebordsparole. Når du sier at vi har retten allerede (riktig nok føyer du til "på papiret" i parentes,) må jeg undre meg på hvem som befinner seg bak skrivebordet og langt fra det virkelige liv.

Hvor er den retten? Det er riktig det du sier at det skorter på daghjem- og arbeidsplasser. Men poenget er jo at kvinner i dag er annenreangs arbeidskraft, vi er en reservearbeidskraft som kapitalen benytter seg av og skyver vekk helt vilkårlig.

Det omfatter altså noe mer enn mangel på daghjem og arbeidsplasser. Retten til arbeid er et strategisk kampkrav, et krav som peker framover. Det er et krav som kapitalismen aldri vil kunne tilfredsstille. Og kravet om at kvinner skal ha rett til arbeid, at kvinner skal være førsterangs arbeidskraft er et krav vi aldri kommer til å vike fra.

Kutter vi den parolen forfaller vi til økonomisme.

Til punkt 5:

Her avslører du en dyp forakt for massene. Du sier rett ut at "Solidaritet med frigjøringsbevegelsene" vil være vanskelig å forklare for massene, og slik jeg skjønner deg mener du at massene ikke kan se forskjell på frigjøringsbevegelser som kaller seg det, men som er noe annet. Hvorfor er "Solidaritet med frigjøringsbevegelsene" en almen parole?

Det er en konkret parole! Det er en parole vi har med for å vise at folket i den tredje verden og deres kamp mot imperialismen har vår fulle støtte. Det er en parole vi har med for å vise ekte proletarisk internasjonalisme, for å vise vår forståelse for at den tredje verdens folk nå faktisk går i spissen i kampen mot imperialismen. Når vi snakker om frigjøringsbevegelser, så mener vi nøyaktig det vi snakker om, nemlig frigjøringsbevegelser.

Og nettopp dette er massene i utmerket stand til å fatte, de lever i virkelighetens og klassekampens verden og er i stand til å "kalle en spade for en spade".

Det samme gjelder parolen "Kamp mot all imperialisme". Heller ikke dette er en parole som er almen, tvert imot.

Når vi snakker om all imperialisme så mener vi all imperialisme, uansett om den finnes i USA, Sovjet eller i Norge for den del.

Disse to parolene er avgjørende å ha med i parolegrunnlaget.

Vi kan ikke drive kvinnekamp uten samtidig å vise internasjonal solidaritet og kjempe mot imperialismen, uansett hvor den ytrer seg. (Se forøvrig TF for februar om 8.mars).

Vi skal mobilisere på alle parolene. Og i år har vi paroler som griper direkte inn i massenes liv og erfaringer. Til forskjell fra i fjor har vi i år greidd å kvitte oss med sekterismen i 8.mars arbeidet. Vi har lagt opp en politikk og et organisatorisk arbeid som ledes av prinsippet om massenobilisering.

Det er nå knapt en uke igjen til 8.mars.

"Arbeiderkvinne.." viser i innlegget sitt at hun prioriterer hånlig kritikk og harselering av parolegrunnlaget vårt framfor nå å ta et tak med å gjøre politikken til massenes eie.

Hun stritter i mot å kaste seg ut i arbeidet med 8.mars med alskens om og men, og bruker tiden til å kverulere og kaste skitt både på KF landsstyret og på det politiske grunnlaget vi alle har kommet fram til er riktig å basere kvinnes internasjonale kamp på.

"Arbeidarkvinne.." avslører en hardnakket sekterisme i innlegget, sitt. Under dekke av at "Massene forstår ikke" og "Skrivebordsparoler klekket ut av få hoder" forkaster "Arbeiderkvinne" den ene parolen etter den andre, og kan dermed fortsatt sitte i avsondret ro langt vekke fra massene. Men dette er ikke måten vi skal forholde oss på eller innstillingen vi skal ha nå rett før 8. mars.

Vi har allerede fått bra klem på massemobiliseringen, vi har konkrete erfaringer for at parolegrunnlaget vårt er riktig og samler mange kvinner. Vi står nå midt oppe i innspurten, og kaster vi av oss den siste rest av baggasje vi har med oss, og setter i gang maskineriet for fullt, da vil vi nå langt!

T. [REDACTED]